

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 16 квітня 2009 року • № 55 (2154) • Ціна вільна

П'ЯТИЙ ВОЯЖ ЄВРОПЕЙСЬКОГО "РЕВІЗОРА"

Учора завершився дводенний робочий візит до України президента Європейського футбольного союзу Мішела Платіні.

ДИВІТЬСЯ, ХТО ПРИЙШОВ!

Разом із Мішелем Платіні, який здійснив уже п'ятий візит, до Києва завітали ще кілька фахівців УЄФА — генеральний секретар УЄФА Девід Тейлор, комісар Євро-2012 Жак Ламбер, директор Євро-2012 Мартін Каллен, комерційний директор УЄФА Філіп Маргграф, директор департаменту з питань змагань УЄФА Джорджо Маркетті, директор департаменту з питань послуг Стів Ешлімант, керівник підрозділу операційної діяльності Євро-2012 Хаймо Ширгі та виконавчий директор компанії UEFA Media Technologies Александр Фуртуа.

ВІЗИТ РОЗПОЧАВСЯ З БУДИНКУ ФУТБОЛУ

До Києва високі гості з Європейського футбольного союзу прибули у вівторок увечері. А вже наступного дня в Будинку футболу відбулася розширена нарада за участі представників УЄФА та української сторони, зокрема президента ФФУ Григорія Суркіса, директора турніру Маркіяна Лубківського, віце-прем'єр-міністра України Івана Васюника, керівника Координаційного бюро Євро-2012 Іллі Шевляка.

ЮЩЕНКО І ПЛАТІНІ ПОДИВИЛИСЯ, ЩО РОБИТЬСЯ НА "ОЛІМПІЙСЬКОМУ"

Президент УЄФА Мішель Платіні встиг відвідали стадіон Національного спортивного комплексу "Олімпійський". Разом з ним зробив це і Президент України Віктор Ющенко. Главу нашої держави та президента Європейського футбольного союзу було поінформовано про хід будівельно-монтажних робіт з реконструкції стадіону та відповідність основних характеристик стадіону вимогам УЄФА. Під час бесіди Ющенко та Платіні обмінялися думками з приводу підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу.

ПАВЛЕНКО ЗАПЕРЕЧУЄ, ЩО РОБІТНИКИ СТРАЙКУЮТЬ

Міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко спростовував інформацію, що роботи на НСК "Олімпійський" перериваються через заборгованість по зарплаті перед робітниками.

"Це неправдива інформація, яка вже спростована на офіційному сайті міністерства. Жодного страйку нема — в цьому можна легко переконатися".

Також Павленко поінформував, що наприкінці квітня на НСК відбудеться День відкритих дверей для ознайомлення громадськості з ходом реконструкції головної арени фіналу чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

Як зазначив чиновник, зараз на реконструкції стадіону НСК "Олімпійський" задіяні близько 800 робітників та 150 одиниць будівельної техніки. Всі роботи ведуться з чітким дотриманням графіка і максимальними темпами роботи. Роботи тривають у 2 — 3 зміни, включаючи вихідні. На стадіоні відбувається бетонування конструкцій нижнього ярусу трибун.

ХТО Й ЧОМУ НЕ ХОЧЕ, ЩОБ У ЛЬВОВІ БУЛО ЄВРО-2012

А тим часом депутати Верховної ради України звернулися з відкритим листом до президента УЄФА Мішеля Платіні із проханням виключити Львів зі списку міст, де відбудуться матчі чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

Як заявив депутат від фракції Партії регіонів Валерій Коновалюк, це викликано прийняттям 7 квітня Львівською обласною радою рішення про демонтаж пам'ятника Воїнам-визволителям у місті Стрий Львівської області.

„Оскільки виняткове право на вибір міст — прерогатива УЄФА, вважаємо своїм обов'язком повідомити, що місто, влада якого приймає рішення, що має за собою розкол України, не може приймати турнір подібного рівня. Рішення, прийняте львівською владою, лише підкреслює, що місце для проведення чемпіонату обрано неправильно", — заявив Коновалюк.

ЛЬВІВ "ЗАМОВИЛИ" МІСТА-КОНКУРЕНТИ?

Львівська мерія переконана, що проти Львова ведеться інформаційна війна з метою дискредитації перед УЄФА.

У мерії міста переконані, що частина інформаційних матеріалів, в яких критикують процеси підготовки до чемпіонату з футболу, має явно замовний характер. Особливо побільшало негативної інформації провокаційного характеру тепер, коли УЄФА остаточно визначатиметься з містами, які прийматимуть чемпіонат, заявляє управління інформаційної політики міської влади. Є, мовляв, потужні сили, які не зацікавлені в тому, щоб Львів успішно впорався з процесом підготовки до чемпіонату і, враховуючи методи і залучення ЗМІ, це організації, які мають непогані ресурси, — переконані у мерії.

Якщо до цього міська влада намагалася всіляко спростовувати інформацію про різні порушення в процесі підготовки, то тепер вирішила карати тих, кого вважає "провокаторами", через суд. Так, мерія заявила, що подає позов на одного з аналітиків громадського об'єднання, який повідомив, що в генпідрядника з будівництва стадіону й аеропорту можливі фінансові проблеми. Влада це розцінила як чергову провокацію напередодні візиту президента УЄФА.

Підготував
Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

ДИНАМО — ПСЖ

16 КВІТНЯ. 19.30. КИЇВ. СТАДІОН "ДИНАМО" ім. В. ЛОБАНОВСЬКОГО

У Парижі ми не пропустили, але й не забили. Відсутність виїзного м'яча ускладнює динамівцям завдання виходу до півфіналу останнього в історії розиграшу Кубка УЄФА, адже саме гол на полі суперника як у матчі з "Валенсією", так і в матчі з "Металістом" грав вирішальну роль. Але не втрачаймо оптимізму. На відміну від матчу тижневої давнини на боці киян буде неабияка підтримка власних трибун.

В історії виступів "Динамо" в єврокубках був випадок, коли київська команда після виїзної нульової нічиєї досягла перемоги на домашньому полі. Сталося це в сезоні-1994/1995, коли динамівці під керівництвом Йожефа Сабо, зігравши на виїзді внічию з данським "Силькеборгом" у рамках попереднього раунду Ліги чемпіонів, у повторному матчі обіграли суперника з рахунком 3:1.

Олександр Алієв і Тарас Михалик за крок від дискваліфікації.

Наставник французів Поль Ле Гуен розраховує на 19 футболістів, серед яких оборонець Сильвен Арман, який не грав у першій зустрічі в Парижі. А от допомогти своїй команді не зможуть сербський форвард Матея Кежман і оборонець Мамаду Сахо.

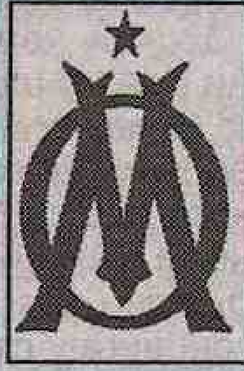
Воротарі: Ландро, Едель.
Оборонці: Арман, Бурійон, Камара, Чеара, Мабіала, Маконда, Траоре.
Півоборонці: Шантом, Клеман, Макелеле, Ротен, Сессеньон.
Нападники: Жюлі, Оаро, Луюндула, Морис, Панкрат.

Матч обслуговуватиме бельгійська бригада арбітрів на чолі з Франком де Блекерем. Йому допомагатимуть Петер Германс і Данні Хуенс.

Пряма трансляція — на каналі "Інтер".

МАРСЕЛЬ — ШАХТАР

16 КВІТНЯ. 21.45. МАРСЕЛЬ. СТАДІОН "ВЕЛОДРОМ"

Перемога в два м'ячі на своєму полі дозволяє „гірникам" з оптимістичнішим настроєм вийти на повторну гру проти "Марселя".

Після перемоги з рахунком 4:1 над "Греноблем", яка вивела марсельців на перше місце в чемпіонаті Франції, тренер команди Ерік Геретс заявив, що його колектив показав свою справжню силу. Проте успіхи на внутрішній арені навряд чи полегшать завдання середземноморців у повторному чвертьфінальному поєдинку Кубка УЄФА з "гірниками".

До речі, "Шахтар" жодного разу не вилітав з єврокубків після перемоги в першій грі двоматчевого протистояння з різницею в два м'ячі. "Марсель", в свою чергу, лише одного разу з трьох зумів добитися успіху після поразки з такою різницею в рахунку. Успіх був досягнутий у фіналі Кубка Інтертото-2005.

Микола Іщенко не зіграє у повторній зустрічі через дискваліфікацію. Томаш Хюбшман, Олександр Кучер, Фернандиньо і Даріо Срна також пропустять гру, якщо отримають на "Велодромі" по попередженню.

До Марселя Луческу взяв 23 гравців.

Воротарі: Шуст, Худжамов, П'ятов.
Оборонці: Хюбшман, Кучер, Шевчук, Рац, Чигринський, Єзерський, Чижов.
Півоборонці: Дуляй, Фернандиньо, Жадсон, Ілсиньо, Левандовський, Гай, Вілліан, Срна.
Нападники: Селезньов, Луїс Адріано, Гладкий, Марсело Морено, Кастильо.

Матч обслуговуватиме іспанська бригада арбітрів на чолі з Мануелем Мехуто Гонсалесом. Йому допомагатимуть Хуан Юсте Хіменес і Фермін Мартінес Ібаньєс.

Пряма трансляція — на каналі ТРК "Україна".

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

ЛОНДОН

ЧЕЛСІ — ЛІВЕРПУЛЬ — 4:4 (0:2).

Суддя: М.Кантальєхо (Іспанія).

Челсі: Чех, Іванович, Е.Коул, Есьєн, Карвалью, Лемпард, Дрогба (Ді Санто, 90+4), Баллак, Малуда, Калу (Анелька, 36), Алекс.

Ліверпуль: Рейна, Торрес (Нгог, 80), Ф.Ауреліо, Алонсо, Бенаюн, Арбелоа (Бабел, 85), Куйт, Маскерано (Рієра, 69), Лукас, Каррагер, Шкртел.

Голи: Дрогба (51), Алекс (56), Лемпард (76, 89) — Ф.Ауреліо (19), Алонсо (28), Лукас (81), Куйт (82).

Попередження: Іванович (28), Карвалью (58), Коул (65) — Бенаюн (40), Шкртел (72), Арбелоа (73).

Перший матч — 3:1.

Після таких матчів якось уже без особливого ентузіазму хочеться чекати на фінал. Бо враження того, що він уже відбувся, не залишають тебе...

До матчу Рафаель Бенітес сказав приблизно наступне: "Ми розуміємо, що та ситуація, в якій ми опинились, схожа на безвихідну. Для більшості команд футбольного бомонду так би й було. Але не для "Ліверпуля"! Я не обіцяю, що ми пройдемо "Челсі", але ви побачите той справжній "Ліверпуль", який у Стамбулі виграв Лігу чемпіонів!"

Ще одна "лажа" Чеха!

Гус Хіддінк у відповідь відмовлявся приймати привітання з виходом у півфінал, констатуючи той факт, що в футболі все ясно стає, тільки коли арбітр дасть фінальний свисток.

В обох команд були втрати. Всього по одній, але нічого, що вилетіли капітани – Террі через перебір карток, а Джеррард через травму. Сам матч розпочався доволі спокійно, і ніяких передумов до голевої феєрії не передбачалось. Раз помилився Алекс, але сам і виправився, вибивши м'яч у Лукаса в чистому підкаті ззаду! "Лівер" відверто переграван суперника і перший свій момент створив на 12-й хвилині, коли Куйт в середині поля впорався з тиском опорників суперника і віддав ближче до карної зони на Лукаса. Лукас відчув момент і вчасно переадресував кулю п'ятою на Торреса – у Нандо був час подумати, але він вдарив вище цілі.

Потрібне було щось нелогічне, аби досягти естетичного хаосу на полі. Гості спромоглися на це – Фабіо Ауреліо показав Чеху, що буде подавати в штрафний майданчик, а сам закрутив м'яч під ближню стійку. І пішов футбол!

Небагато часу минуло — і "сині" занервували. Під час чергової подачі в штрафний майданчик зі стандарту, не витримали нерви Івановича, і він просто руками завалив на газон Хабі Алонсо. Сам постраждалий чітко виконав пенальті. "Ліверу" залишався один гол, а в першому таймі вони могли забити й не один... На останній хвилині тайму "Лівер" в одній атаці мав брати ворота Чеха двічі, але спочатку горе-воротар витягнув м'яч з-під поперечини після простого удару Куйта, а потім помилився на виході і захисникам довелося вибивати м'яч із порожніх воріт!

Якби Лукас на початку другого тайму влучив-таки у ворота після чергової помилки Чеха на виході, все могло скластися інакше. Але ж і "Челсі" на другий тайм вийшов більш ніж вмотивованим. Хоча, що б ми тут казали, якби після удару Дрогби з надгострого кута Рейна не закинув м'яч у власні ворота. А потім минуло зовсім мало часу, і Алекс могутнім ударом зі штрафного покарав мерсисайдців за постійні фоли поблизу власної штрафної. Всі б опустили руки на місці "Ліверпуля". А ті не опустили й після 3:2 від Лампарда, коли лідер "Челсі" спокійно замкнув простріл Дрогби.

Всього п'ять хвилин знадобилось гостям, аби знову зрівняти рахунок. Лукас наважився на авантюрний удар з-за меж карного майданчика, і м'яч би Чех

4:4, мерсисайдці поховані!

забрав, якби той по дорозі не зачепив спину Карвалью...

Проходить всього хвилина, і "Ліверпуль" уже попереду – Альбер Рієра накрутив опонента на фланзі і виконав прицільну навісну передачу на голову Дірку Куйту. Всі сили „червоної" команди одразу ж перейшли в гострий наступ. Особливих моментів команді Бенітеса більше створити не вдавалось, а от "Челсі" скористався дірками в обороні суперника. Анелька й Дрогба розіграли декілька "стіночок", після яких вивели на ударну позицію Лампарда – удар Френка від двох стійок взяти було неможливо.

Після цього "Ліверпуль" міг знову вийти вперед, але Есьєн вибив м'яч обличчям з лінії воріт після удару Шкртела після чергового ляпа Чеха на виході.

Бенітес: "Ми показали характер і майстерність, отже, можемо пишатися своєю командою. Гравці виконали фантастичну роботу. Вболівальники мають бути ними задоволені. З початку гри "Ліверпуль" захопив ініціативу, в чому велика заслуга Лукаса, який виконав великий обсяг роботи на позиції Джеррарда. Але в матчах з "Челсі" не можна припускатися помилок, бо за кожну з них доводиться платити. Однак я задоволений тим, як ми зіграли на "Стемфорд Брідж". З таким менталітетом ми можемо виграти на будь-якому стадіоні світу. Такий настрій допоможе одержати ще чимало перемог!"

Хіддінк: "Нас дуже розізлив такий початок. Ми знаємо, як грати проти "Ліверпуля". Це гарна команда з чудовими гравцями, яким не можна давати вільний простір. У першому ж таймі ми, приспані помилковим відчуттям безпеки, дозволили гравцям "Ліверпуля" занадто багато. Це питання тактики. Ми програли занадто багато єдиноборств у першій половині, а це питання не тільки тактики, а й психології. Однак у другому таймі ми зібралися, і характер гри змінився. Гравці "Челсі" чудово знають свої можливості і вірять у свої сили. Ми відчували, що зможемо забити. Так і сталося".

Микита КРИЛОВ.

МЮНХЕН

Байєрн — Барселона — 1:1 (0:0).

Суддя: Розетті (Італія).

Байєрн: Бутт, Лелль, Лусіо, Демікеліс, Лам, ван Боммель, Оттль, Соса (Алтинтоп, 77), Зе Роберто (Боровський, 77), Рибері, Тоні.

Барселона: Вальдес, Дані Алвеш, Пуйоль, Піке, Абідаль, Яя Туре, Хаві, Кейта, Мессі, Іньєста (Глєб, 78), Ето'О.

Голи: Рибері (47) — Кейта (74).

Попередження: Лусіо (36), Демікеліс (42), Боровський (82), Лелль (84) — Дані Алвеш (19), Пуйоль (24).

Перший матч — 0:4.

Ще ніколи в історії Ліги чемпіонів (і попередника КЄЧ) команда, яка програвала у першому матчі плей-офф — 0:4, не відігравалася. Так, були випадки, коли ліквідовували гандикап у три м'ячі, але не „суху" поразку 0:4. А якщо взяти до уваги, що в суперниках у тебе найрезультативніша команда Європи, то годі було й думати про таке. Втім, наставник "блаугранас" Хосеп Гвардіола, який через вилучення з лави запасних у попередній грі змушений був керувати діями своїх підопічних з трибун, відвішував компліменти своєму супернику, визнаючи, що "Байєрн" здатний відіграти чотири м'ячі. Всі розуміли, що Гвардіола говорив це з повагою до свого візаві Юргена Клінсманна, з яким не раз сходився на полі у 90-х роках. Німецький фахівець, навпаки, тверезо розумів, що шансів у "Байєрна" немає, і його мета — будь-яка перемога над "Барселоною".

Клінсманн, як і очікувалося, зробив чотири заміни в стартовому складі в порівнянні з першим матчем. Замість Массімо Оддо, Брено, Бастіана Швайнштайгера і Хаміта Алтинтопа з перших хвилин на поле вишли Лам, Лусіо, Хосе Ернесто Соса і Андреас Оттль. При цьому Рибері грав напівфорварда, розташовуючись трохи позаду італійця Луки Тоні. "Барселона" приїхала до Мюнхена самим що не є бойовим складом. У основі каталонців відсутніми були лише дискваліфікований Рафаель Маркес, якого замінив Ерік Абідаль, що оговтався після травми. А замість не зовсім здорового Тьєррі Анрі вийшов Кейта.

Як. Клінсманн і обіцяв, "Байєрн" потужно почав зустріч і за перші п'ять хвилин створив біля воріт Віктора Вальдеса більше голевих моментів, аніж за попередню гру в Барселоні. Діючий чемпіон Німеччини мав усі шанси вийти вперед вже після моменту Луки Тоні, але удар італійця головою після ідеального навісу Соси виявився неточним. Аргентинець, який несподівано для багатьох з'явився в основному складі, й надалі нагнітав велику небезпеку на правому краї атаки господарів. На протилежній же брівці справами очікувано заправляв Рибері. Після одного з проходів француза "Байєрн" заробив кутовий, розіграш якого подарував голевий епізод вже Зе Роберто, але бразильцеві бракувало майстерності.

До Бога треба було звертатися у Каталонії.

Рибері Мессі: "Скоро будемо одноклубниками".

Далі гра на хвилин десять заспокоїлася, а потім господарі знову заворушилися. Другий шанс отримав Тоні, але знову його змарнував. "Блаугранас" тим часом непогано комбінував, але підопічним Гвардіоли не вистачало останнього паса. На перерву команди пішли за рахунку 0:0.

Друга половина зустрічі почалася з дуже швидкого гола "Байєрна". Зе Роберто відмінним пасом вивів на побачення з Вальдесом Рибері. Француз витримав гросмейстерську паузу, уклавши на п'яту точку Вальдеса, і спокійно відправив м'яч до сітки. Після гола Рибері мюнхенці, як здалося, стали грати на втримання рахунку, за що в результаті й поплатилися. Спочатку ледь не відзначився Ліонель Мессі, який провів не найкращий свій матч у сезоні. Потім італійський суддя Роберто Розетті повинен був призначати пенальті за фол Марка ван Боммеля проти Іньєсти. На 71-й хвилині після розиграшу штрафного м'яч відскочив на Мессі, але аргентинець з вигідного положення бив вище воріт. Через три хвилини "Барселона" все ж таки змогла відігратися. Після красивої комбінації за участю Іньєсти та Хаві ювелірний удар наніс Кейта — 1:1. "Байєрн" відповів сольним проходом Лама, але удар Філіпа прийшовся прямо у Вальдеса. Надалі команди вже догравали. Тільки на 85-й хвилині Олександр Глєб, який вийшов на заміну, заробив небезпечний штрафний, і Хаві завдав удару в зовнішній бік сітки. Тепер на каталонців чекає "Челсі" Гуса Хіддінка, який набирає обертів від матчу до матчу.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Марина БУКАЄВА:
НЕ ХОЧУ ДАВАТИ ОБІЦЯНКИ, ЯКІ НЕ ЗМОЖУ ВИКОНАТИ

Те, що в Луганську люблять футбол – факт відомий. Найсхідніша команда України збирає на своєму стадіоні одну з найбільш численних армій уболівальників. Немає нічого дивного в тому, що доля рідної команди дуже хвилює луганських любителів футболу. Відсутність офіційної інформації завжди породжує чутки. Як насправді йдуть справи в "Зорі", прес-служба клубу попросила розповісти Марину Володимирівну Бакаєву.

— Безглуздо заперечувати, що криза обійшла стороною луганську "Зорю". Сьогодні всі клуби мають труднощі різного характеру, "Зоря" не виняток. Різниця полягає лише в тому, наскільки процеси, що відбуваються сьогодні в суспільстві, вплинули на бізнес інвесторів. Аналогічні проблеми не тільки в Україні, у всьому світі відчули наслідки світової економічної нестабільності.

— І що робити в цій ситуації?

— Перш за все, хочеться чи ні, але доведеться затягнути паски. Необхідно усвідомити, що бажання не завжди співпадають з можливостями. Я не хочу давати порожні обіцянки, які, можливо, буду не в змозі виконати, немає нічого гіршого за неправду. А правда полягає в тому, що на якийсь час бюджет клубу доведеться зменшити. Ми вже відмовилися від ряду PR-проектів, припинили випуск телепередачі "Чорно-білий футбол", відмовилися на якийсь час від випуску клубного журналу і ряду інших проектів. Скажу чесно, зараз економитимемо абсолютно на всьому. Я передбачаю, що хтось буде незадоволений, але, повірте, іншого виходу немає.

— Невже все так безнадійно?

— Я не говорю, що безнадійно, надія повинна бути завжди. Я упевнена, що сьогоднішні труднощі — явище тимчасове. Не треба думати, що зараз команда зовсім не фінансується, це не так. Ми закриваємо поточні платежі, забезпечуємо найголовніші витрати. Є всі передумови, що найближчим часом нам вдасться відновити фінансування, якщо не в колишньому обсязі, то наближеному до нього.

— А що буде потім?

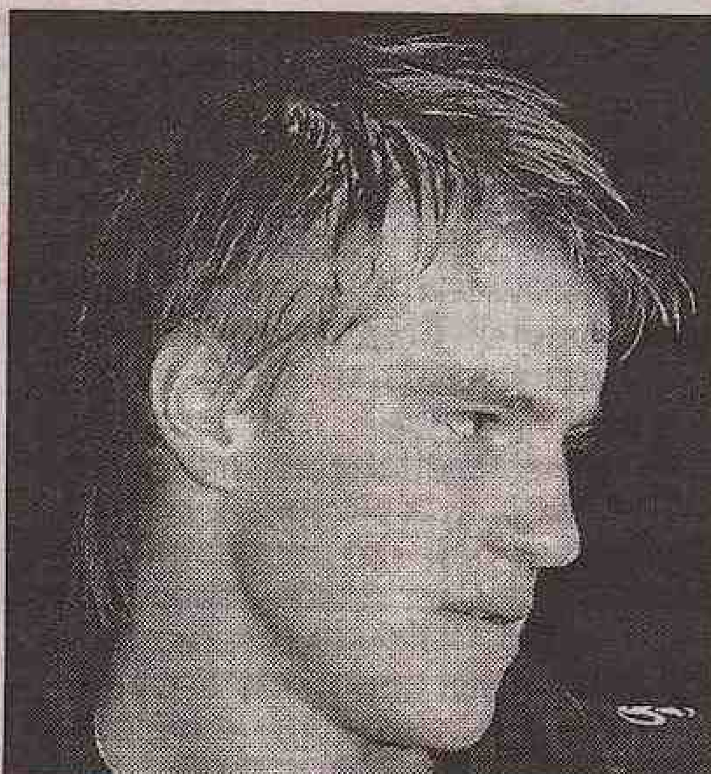
— Працюватимемо й зароблятимемо. Хіба сьогодні можна щось загадувати на тривалий період часу?

— Марино Володимирівно, точаться наполегливі чутки, що ви отримали пропозицію про продаж клубу ІСД?

— Це дійсно тільки чутки, не більше. Ніяких пропозицій мені не надходило. Сьогодні необхідно розраховувати тільки на власні сили і допомогу тих, кому небайдужа "Зоря". Дуже сподіваюся, що така допомога до нас надійде з боку влади, від бізнесу, дуже хочеться, щоб уболівальники так само були причетні й допомагали, відвідуючи футбольні матчі, купуючи продукцію, виготовлену футбольним клубом. Це теж допомога. Прийшов час доводити свою любов не словами, а ділом. Тільки об'єднавшись у важкий час, ми зможемо успішно подолати труднощі, що виникли на нашому шляху.

Підготував Олександр ОЗІРНИЙ.

Андрій ЯРМОЛЕНКО:
КОЛИ ЗАБИВАВ — ОФСАЙД БУВ

У матчі з "Чорноморцем" нападник "Динамо" Андрій Ярмоленко вперше у весняній частині сезону вийшов на поле в основному складі. Забитим м'ячем йому відзначитися не вдалося, але необхідну ігрову практику, якої в нього було не так багато, отримав.

— Я б не сказав, що сьогодні грав резервний склад, — відзначив Андрій. — Вважаю, у "Динамо" є два рівноцінні склади, тренер нам так і говорить. Крім того, хлопці втомилися, і їм потрібно було дати відпочити. Радує, що команда перемогла. А що сьогодні мені не вдалося забити, це, звичайно, погано.

— Тобі вдалося забити м'яч, але арбітр зафіксував офсайд. Це рішення справедливе?

— Коли забивав, положення поза грою дійсно було.

— На першу гру з ПСЖ ти полетів, але в заявку на матч не потрапив. Розраховуєш допомогти команді у матчі-відповіді?

— Звичайно. Якщо не розраховувати, навіщо тоді грати в футбол.

— У минулому сезоні тільки й говорили, що Сьомін довіряє молоді, але після зимової перерви ти вийшов на поле всього двічі, а Зозуля зовсім не грав. З чим це пов'язано?

— Напевно, з тим, що команда вирішує серйозні завдання, ось тренер і не ризикує підпускати молодь до основного складу. Іншої причини не бачу. У плані відношення, начебто, нічого не змінилося.

— Коли не потрапляв до основи, чому не грав за дубль?

— За станом здоров'я. Тоді в мене були проблеми зі спиною, тиждень взагалі не тренувався.

— В осінній частині сезону ти став найкращим бомбардиром Кубка України. Чого не вистачає, щоб забивати зараз?

— Можливо, ігрової практики. Якщо тренер довірятиме, в майбутньому сподіваюся поліпшити свої показники.

— Сьомін тобі робить якісь зауваження?

— Звичайно. Окремої розмови на цю тему в нас не було, але протягом гри він завжди вказує на помилки.

Юрій ГРОМОВ.

WU-17

ЄВРО-2009 ПРОЙДЕ БЕЗ НАС

У п'ятницю, в македонському Скоп'є, дівоча збірна України здобула перемогу у другому турі еліт-раунду кваліфікації Євро-2009. Після прикрої поразки від шведок у середу підопічні Миколи Лисенка не розгубилися і здобули заслужені три очки в протистоянні з господарками, яким не допомогли й рідні стіни. Хет-трюком відзначилася форвард одеської ДЮСШ-9 Дарина Воронцова, ще два голи записала на свій рахунок нападаюча чернігівської "Легенди" Оксана Яковишин.

Україна — Македонія — 5:2.

Україна: Чапко, Тельна, Павлюк, Джуренко, Попович, Басанська, Томилко (Зубчик, 75), Іванишин (Тихонова, 59), Овдійчук (Сорокіна, 65), Яковишин, Воронцова.

Голи: Яковишин (14, 30), Воронцова (16, 50, 77).

У понеділок, 13-го, в македонському Скоп'є дівоча збірна України зазнала поразки в останньому відбірному матчі Євро-2009, залишившись без путівки до фінального раунду. На два м'ячі, які забили норвежки в дебюті зустрічі, підопічні Миколи Лисенка ще до перерви відповіли голом Дарини Воронцової. Відновити статус-кво "синьо-жовтим" не вдалося, натомість суперниці подвоїли свою перевагу і за підсумками групових змагань посіли перше місце.

Україна — Норвегія — 1:3.

Україна: Чапко, Тельна, Павлюк (Пономаренко, 80), Джуренко, Попович, Басанська, Томилко (Пилипів, 55), Зубчик, Іванишин (Тихонова, 61), Овдійчук, Воронцова.

Гол: Воронцова (29).

"Мабуть, це був наш найкращий матч у Македонії. Якби не дві зовсім необов'язкові помилки на початку поєдинку, результат міг би бути зовсім іншим. Принаймні, на нічию ми заслуговували, — зазначає наставник збірної України. — Нам не вистачало дискваліфікованої Оксани Яковишин, втім, і без неї ми мали декілька досить непоганих можливостей забити по перерві. Варто відзначити Воронцову, яка з чотирма м'ячами стала, в підсумку, нашим найкращим бомбардиром. Попри невдалий кінцевий результат, вважаю, що в нас підібрався міцний колектив, а декілька гравців дівочої команди вже найближчим часом зможуть підсилити "молодіжку".

Як з'ясувалося, навіть перемога у цій грі не допомогла б нашим співвітчизницям вирішити турнірне завдання: ще один претендент на верхню сходинку — команда Швеції — в іншому матчі перемогла господарок. Нагадаємо, що до фінальної стадії Євро-2009, що пройде з 22 по 25 червня у Швейцарії, потрапляють найкращі представниці кожного з чотирьох відбірних квартетів. Отже, Норвегія приєдналася до Іспанії та Франції, які раніше виборол дві путівки, посівши перші місця відповідно у 2-й та 4-й групах.

Кваліфікація Євро-2009 (WU-17). Еліт-раунд. 1-а група

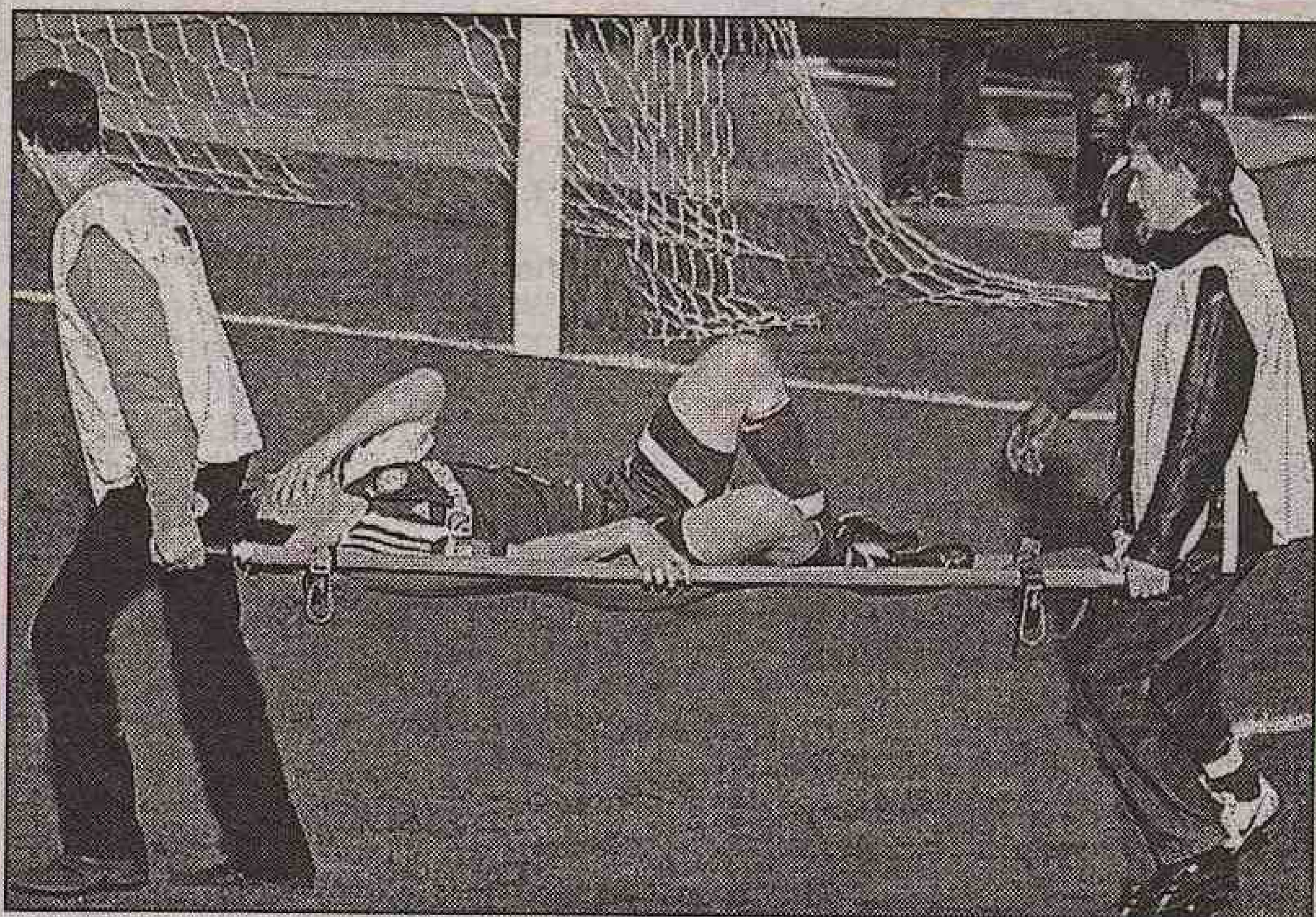
8 квітня. Україна — Швеція — 0:5, Норвегія — Македонія — 9:2.

10 квітня. Україна — Македонія — 5:2, Швеція — Норвегія — 0:0.

13 квітня. Україна — Норвегія — 1:3, Македонія — Швеція — 0:1.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Норвегія	3	2	1	0	12-3	7
2. Швеція	3	2	1	0	6-0	7
3. Україна	3	1	0	2	6-10	3
4. Македонія	3	0	0	3	4-15	0

МИХАЛИКА ПРООПЕРОВАНО

У вівторок в Бельгії в клініці доктора Мартінса захисникові "Динамо" Тарасу Михалику була зроблена операція на передній хрестоподібній зв'язці. За попереднью інформацією, на відновлення футболістові буде потрібно до шести місяців.

Молодіжні команди

23 ТУР

10 квітня — п'ятниця

Таврія — Кривбас — 1:2.

Голи: Давидов (87, пен.) — Нагірний (9), Сахно (51).

Зоря — ФК Харків — 1:3.

Голи: Гордієнко (78, у свої ворота), Кислий (86) — Грінченко (40), Скляр (80).

ФК Львів — Металург Д — 3:1.

Голи: Білий (40), Гончарук (63), Яворський (86) — Білоус (4).

Дніпро — Ворскла — 2:1.

Голи: Самодін (31), Шахов (55, пен.) — Лактіонов (47).

11 квітня — субота

Динамо — Чорноморець — 2:0.

Голи: Теміле (69), Зозуля (85).

Шахтар — Арсенал — 3:1.

Голи: Фомін (6), Овчинников (9), Полянський (46) — Коршиков (29).

Іллічівець — Металург Зп — 2:1.

Голи: Шинкевич (5), Отрок (57) — Нестеров (42).

Металіст — Карпати — 0:0.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Шахтар	23	19	3	1	59-13	60
2. Динамо	23	16	4	3	66-19	52
3. Чорноморець	23	13	2	8	42-29	41
4. Ворскла	23	12	4	7	41-30	40
5. Металург Зп	23	12	3	8	37-33	39
6. Металіст	23	11	4	8	35-25	37
7. Дніпро	23	11	4	8	35-34	37
8. Іллічівець	23	11	3	9	33-33	36
9. Карпати	23	10	5	8	34-26	35
10. ФК Харків	23	11	1	11	36-44	34
11. Металург Д	23	10	1	12	28-38	31
12. Арсенал	23	8	3	12	31-42	27
13. Кривбас	23	5	4	14	24-48	19
14. Зоря	23	5	3	15	21-49	18
15. ФК Львів	23	4	4	15	21-50	16
16. Таврія	23	0	4	19	18-48	4

У НАСТУПНОМУ ТУРІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ

16 квітня — четвер

ФК Харків — Таврія

Арсенал — Іллічівець

17 квітня — п'ятниця

Ворскла — Металіст

Металург Зп — Дніпро

Карпати — Зоря

18 квітня — субота

Металург Д — Шахтар

Чорноморець — ФК Львів

Кривбас — Динамо

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	Г(п)
Роман Зозуля ("Динамо")	14	17 (3)
Олександр Касьян ("Шахтар")	22	13 (3)
Євген Коноплянка ("Дніпро")	17	9 (5)
Юрій Фурта ("Карпати")	19	9
Павло Мисько ("Кривбас")	15	8 (1)
Ярослав Ракицький ("Шахтар")	20	8 (3)
Олександр Іващенко ("Арсенал")	10	7 (2)
Олександр Процюк (ФК "Харків")	15	7 (3)
Тарас Яворський (ФК "Львів")	22	7 (1)

ДИСКВАЛІФІКОВАНІ

Дмитро Скоблов ("Іллічівець")

Андрій Богданов ("Арсенал")

Різван Аблітаров ("Дніпро")

Андрій Нелін ("Дніпро")

Андрій Рябой ("Металург" Д)

Євген Хачериді ("Динамо")

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць № 6 **Під редагуванням Володимира Баняса**

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ОБ'ЄДНАННЯ ФУТБОЛОФІЛІВ У КИЄВІ

(Закінчення. Початок див. "УФ" №№43,47, 51 за 26.03 і 2, 9.04.2009 р.)

Основним завданням організації футболофілів завжди була потреба засвідчити існування великої групи колекціонерів, спочатку — хоча б у Києві. Для цього потрібно було надати цьому об'єднанню статус офіційного товариства однодумців. Але, по-перше, треба було мати підтримку його існування в футбольних керівних структурах. Перше звернення було зроблене ще в перших числах 1991 року до найвищого органу футболу, тоді ще в республіці СРСР, — нової Асоціації футболу України. Відповіді не було отримано, бо ця структура вже 6 березня перетворилась на повноцінну Федерацію футболу України. Розуміючи, що Федерації в цей час становлення незалежної держави не до колекціонерів, друге звернення було зроблено лише в липні 1994 року, безпосередньо до президента ФФУ В.М.Банникова, але й воно залишилось без будь-якої відповіді. Потім було повторне звернення, вже в квітні 2006 року. Знову ніякої реакції. Коли ж змінився президент ФФУ і ним став В.П.Пустовойтенко, то одразу, в жовтні цього ж року, знову звернулися безпосередньо до нього, але знову без будь-якого результату.

Після офіційного створення за усіма юридичними вимогами Українського товариства колекціонерів-футболофілів (УТКФ) до ФФУ була направлена заява про прийняття товариства до лав федерації на правах колективного члена. До заяви додали затверджений статут товариства з проханням узгодити його для подальшої реєстрації у Мін'юсті України. Цього разу президент ФФУ Г.М.Суркіс одразу зреагував на цю заяву і доручив своєму заступнику Б.М.Воскресенському розглянути її. Той на особистій зустрічі з головою УТКФ пообіцяв в найближчий час передати своїм юристам статут товариства з метою виправлення деяких формулювань в тексті. Та, на жаль, процедура узгодження статуту затяглась на багато років, та так і не завершилася. Та Бог їм суддя, цим функціонерам.

А спроби УТКФ самотужки зареєструвати товариство в Мін'юсті стикнулися з нестачею коштів на цю процедуру. Справа в тому, що коли правління УТКФ почало збирати членські внески через свої регіональні відділення, виявилось, що не знайшлося багато бажаючих віддати навіть копійки на цю справу. Тоді все ж зібрану деяку суму вирішено було витратити на видання друкованого органу товариства — газети "Футболофіл-ревю", щоб потім, шляхом її реалізації, вирішити усі першочергові потреби. Перший номер газети побачив світ вже в січні 2000 року, і для піднятя авторитету організації майже усі 200 примірників безкоштовно надіслали членам УТКФ з проханням оформити передплату на газету на 2000 рік. Та, як виявилося, бажаючих отримати навіть другий номер газети була досить незначна кількість. Завдяки особистим можливостям голови УТКФ ця газета все ж регулярно виходила кожного місяця протягом усього року, й у наступному році вдалося надрукувати ще два подвійних номери. Та надалі терпіння й коштів у голови товариства не вистачило, та ще до того кількість членських внесків за 2001 рік втричі зменшилася у порівнянні з першим роком існування УТКФ.

ФУТБОЛОФІЛ ревю

НАРЕШТІ МАЄМО СВОЮ РІДНУ ГАЗЕТУ!

"Футболофіл-ревю" № 1

Але все ж у ці перші роки товариство провело дуже велику роботу щодо залучення своїх членів до серйозного вивчення історії футболу тих міст і областей України, де вони мешкали. Багато з них друкувалися на сторінках "Футболофіл-ревю", а дехто навіть почав випускати місцеві календарі-довідники та невеликі книжки історичного й статистичного напрямку.

Серед ентузіастів цієї справи потрібно, в першу чергу, відзначити тепер вже добре відомих авторів багатьох напрацювань, а саме:

Юрія Ландера — найкращого в Україні статистика футболу, автора щорічних фундаментальних видань;

Олександра Кабанця — найкращого фахівця з історії київського "Динамо" 1927 — 1950 рр.;

Юрія Яцину — автора книжок з історії чемпіонатів, Кубка УРСР та співавтора багатьох інших видань;

Василя Гнатюка — автора майже півсотні видань з українського й криворізького футболу;

Едуарда Бондаренка — відомого дослідника й автора книжки з історії бердянського футболу;

Василя Коржевського — автора цілої низки видань, у тому числі й про чернівецький футбол;

Віктора Казидуба — автора багатьох видань з історії житомирського футболу;

Валерія Калиниченка — незмінного історіографа армійського футболу столиці України;

Олександра Паука — співавтора видань про довоєнний футбол Західної України;

Олександра Бояренка — невтомного автора книжок і дослідника маріупольського футболу;

Анатолія Лещенка — дослідника історії футболу Нової Каховки та Херсонської області;

Віктора Стріху — автора кількох книжок про українських "легіонерів" в інших країнах;

Володимира Ковальова та ***Андрія Перевозника*** — авторів історико-статистичних книжок про черкаський футбол;

Павла Пилипчука — біографа та автора книжок про футболістів та фахівців футболу Львівщини.

Це не всі з тих, хто заслуговує уваги, та хай пробачать ті, кого забули назвати. Це все члени УТКФ, і надихнуло їх на цю звитяжну працю саме спілкування з однодумцями в лавах товариства. Була зроблена велика справа, яка пішла на користь українському футболу. Витрачений час і кошти, безсонні ночі, пошуки шляхів вдосконалення — все це не пропало марно. Зараз організаторам цієї справи є чим пишатись.

Співпраця А.Коломійця і О.Кабанця у 2002—2003 роках дала можливість на сторінках нашої газети "Український футбол" (при підтримці О.Чуйка) докладно на багатьох сторінках оприлюднити їхні архівні знахідки про заснування 1927 року київського "Динамо", побудови в Києві 1923 року Червоного стадіону (нині НСК "Олімпійський") та 1933 року — стадіону "Динамо" і, нарешті, розвінчання легенди про "матч смерті" 1942 року в окупованому Києві.

Саме в цей час заповзятий підприємець Олег Козак запропонував групі київських статистиків і футболофілів створити вперше в Україні мультимедійну енциклопедію "Динамо" Київ". За цю звитяжну справу під керівництвом О.Чуйка взялися А.Коломієць, О.Кабанець, В.Ляхов і О.Блекот. Потрібно було на трьох комп'ютерних дисках розповісти абсолютно все про цей клуб за 1927—2005 роки: історію, протоколи матчів в усіх без винятку змаганнях, з наведеними звітами з газет і підсумковою статистикою, біографічні дані усіх гравців та тренерів за майже 80 років; фото, значки, емблеми та пісні про цей клуб; відеозаписи значних моментів матчів з Держфільмофонду та з колекцій.

Спочатку автори навіть не мали уявлення, з чим вони зіткнуться, потім зрозуміли, що тільки повсякденна праця протягом кількох років принесе наслідки. Важко було не впасти у відчай, але вони зробили те, про що мріяли, і залишили пам'ять нащадкам. Вже на презентації цієї енциклопедії 2006 року у прес-центрі "Динамо" Київ один з відомих гравців київського "Динамо" Сергій Ребров, який побував в багатьох країнах та кілька років працював в Англії, з невдаваним хвилюванням заявив, що він навіть на батьківщині футболу нічого подібного не бачив. Ось і зробили футболофіли Києва собі пам'ятник на все життя та довели усім, що не тільки журналісти та письменники з дипломами, а й звичайні шанувальники футболу здатні зробити такий неоціненний подарунок рідному клубу.

Презентація мультимедійної енциклопедії "Динамо" Київ"

Автори енциклопедії

А вже 2006 року постійному, упродовж майже 30 років, керівнику футболофілів А.Ф.Коломійцю довірили все ж зробити й книжку з історії футболу в Києві. За підтримки керівників Федерації футболу м. Києва І.М.Кочетова та В.К.Старовойта вдалося видати перший том багатоілюстрованого "Киевского футбола на рубежах времен. 1911—1961 рр." на 624 сторінках великого формату. Другий том (1961—1991 рр.) вже теж розроблено, і велика армія українських та, в першу чергу, київських уболівальників сподівається, що все ж знайдуться кошти і вже влітку цього року другий том теж побачить світ.

Є також бажання усіх футболофілів і статистиків футболу, нарешті, все ж таки об'єднатися в нове товариство — ОЛІСФ. І нехай воно навіть буде певний час неформальним, але щоб все ж таки кимсь управлялося, щоб планувалися місця зустрічей, висвітлювались у ЗМІ напрацювання статистиків та знахідки футболофілів, була можливість знайомитись з однодумцями. А поки що цих шанувальників футболу з усіх куточків України можна зустріти щонеділі зранку біля метро "Нивки" та перед кожним матчем біля пам'ятника В.В.Лобановському на стадіоні "Динамо", де вони збираються задовго до початку матчів.

Футболофіли України на зустрічі у Києві

ОГОЛОШЕННЯ

Продовжуємо друкувати перелік нових членів Об'єднання любителів історії та статистики футболу (ОЛІСФ), а також оголошення шанувальників футболу.

Нові члени ОЛІСФ:

12. ЧЕРВ'ЯК Олександр Васильович, 92762, Луганська обл., Старобільський р-н, с. Бутове, вул. Садова, 43, 16.01.1959 р.н. (все про "Динамо" Київ". к/д, книги, значки, програмки, вирізки з преси, фото, відео, статистика).

13. СНІГУР Олег Васильович, 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 12/7, гуртожиток №3, 11.09.1987 р.н. (історія та статистика футболу: книги і журнали).

14. МАЛАФЄЄВ Віктор Якович, 69063, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 58 кв. 28, 1947 р.н. (колекціоную к/д, програмки, газети "Футбол", "Український футбол" та багато ін.).

15. ЧУЙКО Олександр Іванович, 03194, м. Київ-194, а/с 48. 1961 р.н. (статистика, історія команд СРСР і України: книги, к/д, програмки "Динамо" Київ усіх турнірів, збірна України).

ОГОЛОШЕННЯ ШАНУВАЛЬНИКІВ ФУТБОЛУ:

Сірий Вадим Миколайович, 54018, м. Миколаїв-18, а/с 43 (електронна пошта — ***vadniks@rambler.ru***). Збираю книги про футбол і календарі-довідники. Цікавить статистика "Суднобудівника" та інших команд Миколаївщини.

Стріха Віктор Федорович, 18000, м. Черкаси, а/с 88; тел. 8-0472-63-10-38, E-mail: ***victorstriha@ukr.net***. Пропоную на обмін чи на продаж велику кількість українських та зарубіжних видань. Шукаю книги: "Душа команди" (Вінниця — 2008), "Таврія" — моя радість і біль" (2002), "Пілка ножна на землі Львівській 1894—39" (Польща — 1996).

Саламаха Богдан Степанович, 67900, Одеська обл. м. Красні Окни, а/с 5 або вул.. Бондаренка, 5; тел. 8-066-291-40-67, E-mail: ***bogdan_salamakha@mail.ru.*** Збираю значки клубів і Федерацій світу, ДСТ та СК. Маю великий обмін, надсилаю скани. Також у обміні багато книг, програм, довідників, газет, вимпелів.

Черв'як Олександр Васильович, 92762, Луганська обл., Старобільський р-н, с. Бутове, вул. Садова, 43. Цікавить усе про "Динамо" Київ". У обміні маю к/д, книги, значки, програмки.

Чуйко Олександр Іванович, 03194, м. Київ-194, а/с 48. E-mail: ***alfut@kpvti.ua.*** Пропоную великий вибір книг, буклетів, к/д періодів СРСР і України, програмок "Динамо" Київ" і збірної України, газет. При бажанні надішлю каталоги (надсилайте маркованого конверта з вашою повною адресою).

Усі бажаючі стати членами ОЛІСФ, а також футболофіли, які мріють знайти друзів для спілкування з питань футболу та щось можуть запропонувати своїм колегам по захопленню або розшукують якісь матеріали для своїх колекцій, повинні написати листа на адресу редакції газети або за E-mail: ***olis@kolomiets.kiev.ua.*** У вашому листі надайте відомості про себе (П.І.Б., адреса, дата народження, предмет захоплення чи колекціонування), а також невеликий текст вашої об'яви, яку б ви хотіли опублікувати на сторінках нашої газети. Ніяких членських внесків, жодної сплати за публікацію оголошення. Все безкоштовно. Усі без винятку адреси та об'яви будуть надруковані в розділі нашої газети "Оголошення" та внесені до сайту Інтернету: ***www.kolomiets.kiev.ua.***

Щиро бажаємо вам успіхів у встановленні нових знайомств з однодумцями!

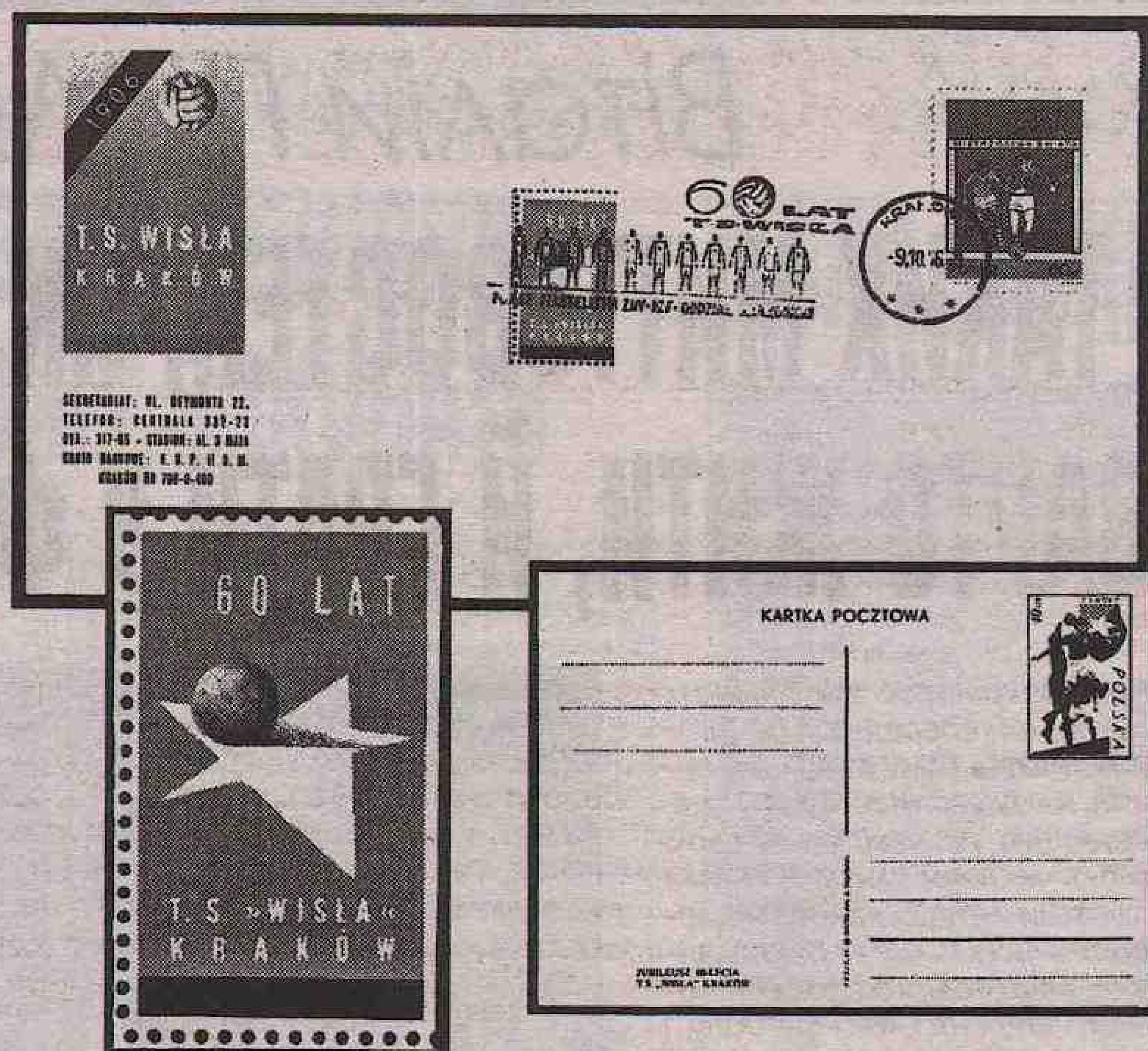

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ В ФІЛАТЕЛІЇ

(Продовження. Початок див. "УФ" №№ 39, 43, 47, 51 за 19, 26.03 і 2, 9.04.2009 р.)

Ще один, цього разу польський, поштовий сувенір, необхідно включити в колекцію, а саме спеціальний штемпель погашення марок, яким було відзначено в Кракові 20.04.1969 р. 50-річний ювілей Краківського окружного футбольного союзу (КОЗПН) — 1919—1969 рр. Штемпелем чорного кольору гасилася поштова кореспонденція, на ньому зображено футболіста з м'ячем. Справа в тому, що до 1919 року Краківське воєводство входило разом з Львівським в єдину Австро-Угорську провінцію — Галіцію, і вже тоді поміж двома найкрупнішими містами цього регіону велася боротьба за лідерство в регіоні. А серед футбольних збірних цих міст з 1912 року розігрувався Кубок професора Желенського. Коли обидва воєводства, вже як самостійні, увійшли до складу Польщі, ця боротьба не припинилась. У футболі ці два міста (вірніше, тоді вже два окружних футбольних союзи) продовжували розиграш Кубка до 1925 року, а після останнього його завоювання футболістами Кракова 1925 року він перейшов у власність КОЗПН. 1926 року професор Желенський придбав для нагородження переможців срібну вазу, яку розігрували у 1926, 1929—1931 і 1935 роках. Після початку розиграшу 1936 року своєрідного кубка Польщі — Кубка президента Мосцицького для збірних округів окрема необхідність у змаганні між Краковом і Львовом відпала. Необхідно все ж відзначити, що приз Желенського в 15-ти його розиграшах завойовували львів'яни лише чотири рази.

Команди львівських футбольних клубів ("Погонь", "Чарни", "Гасмонея", "Лехія", "Україна") постійно брали активну участь у чемпіонаті Польщі. Команда "Погоні" була учасником усіх чемпіонатів за вищим ешелоном — чотири рази була чемпіоном Польщі та три рази — другим призером. Незмінними суперниками львівських команд були їхні сусіди — команди Кракова: "Вісла" (5-разовий чемпіон, 9 разів — другий призер) і "Краковія" (5-разовий чемпіон, 2 рази — другий призер). Ці найстаріші польські футбольні клуби повинні бути відмічені в колекції. На жаль, марок про них поки що в Польщі не з'явилося, але спеціальних штемпелів погашень до різних їх ювілеїв, конвертів і поштових карток за їх майже столітню історію було підготовлено поштою Польщі та філателістами досить багато. Наведемо тільки найцікавіші матеріали про ці клуби з Західної Галичини: до 60-річчя "Вісли" Краків була видана він'єтка про клуб, маркована карткою з оригінальною маркою номіналом 40 гр. з емблемою клубу та декілька спецштемпелів до виставки філателістів з нагоди цієї події, не кажучи вже про спеціальні конверти. А ось до 75-річчя була надрукована чудова за своїм історичним рішенням маркована картка з оригінальною маркою номіналом 2 зл. з алегоричним зображенням команди перших років XX сторіччя та емблемою команди, як на малюнку картки, так і на спецштемпелі погашення.

Щодо другого побратима львівських клубів — краківської "Краковії" — є можливість скористатися спеціальним штемпелем погашення до 60-річчя цього найстарішого польського клубу і також надзвичайно гарною поштовою карткою з оригінальною маркою номіналом 2 зл. на честь 75-річчя цього клубу з зображенням юного футболіста у формі команди "Краковія".

Третій клуб, який у довоєнні роки був постійним суперником львівських команд, лодзинський ЛКС, — не такий вже й титулований, але його внесок у розвиток польського футболу дуже значний. Отже, недарма його 100-річний ювілей було відзначено поштою Польщі маркою номіналом 1.40 зл., а 30.09.2008 р. в Лодзі цю марку гасили спеціальним штемпелем на честь ювілею з зображенням емблеми цього клубу.

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ В ЗБІРНІЙ СРСР

(Продовження. Початок див. "УФ" № 51 за 9.04.2009 р.)

Уже 1925 року збірну зібрали в квітні, та перед поїздкою до Туреччини вона без українських футболістів зустрілася в Москві зі збірною столиці СРСР і через силу виграла — 3:2. Потім збірна вирушила до Харкова, де до її складу були долучені харків'яни Привалов і вперше ***Микола Кротов.*** Розглядалися кандидатури воротаря Норова та нападаючого Натарова, і їх вирішили взяти до Туреччини як запасних гравців. 26 квітня було проведено контрольний матч за участю цих футболістів зі збірною Харкова, який збірна СРСР без великих зусиль виграла з великим рахунком — 7:1.

А далі шлях збірної пролягав до Туреччини через Одесу. В цьому місті були заплановані три тренувальні зустрічі. Перша — з другою збірною Одеси, і одесити несподівано вчинили суттєвий опір найкращим футболістам Союзу. Матч 2 травня завершився нічиєю — 0:0. Однак наступного дня збірна СРСР все ж без зусиль розрахувалася з першою збірною Одеси — 4:1. Вирішальний контрольний матч було проведено 6 травня, знову зі збірною Одеси. Цього разу збірна СРСР ще краще показала свої можливості, розгромивши одеситів з рахунком 6:0. В усіх трьох матчах в Одесі в повній мірі награвали і Привалова, і Кротова.

Сповнена надій і сил радянська збірна відбула на пароплаві до Туреччини і вже 13 травня в першому матчі зустрілася в Ангорі (після 1930 р. — м. Анкара) зі збірною міст Ангора і Смірна (після 1930 р. — м. Ізмір). У складі збірної СРСР грав Кротов, і збірна виграла — 6:1. 15 травня, там же, в Ангорі (Анкарі), збірна СРСР зустрілася в другому своєму офіційному матчі (також зареєстрований ФІФА) з національною збірною Туреччини. Матч проходив в дуже напруженій боротьбі. На поле вийшли і ***Микола Кротов,*** і ***Іван Привалов.*** Однак, першою пропустивши гол вже на третій хвилині матчу, збірна СРСР спромоглася відігратися тільки на 82-й хвилині, та навіть виграти в цьому матчі на 85-й хвилині — 2:1.

Як було сказано, цей матч увійшов до реєстраційної книги ФІФА як офіційний матч збірної Туреччини. Однак вже після цього Міжнародна федерація футбольних асоціацій зробила серйозне попередження Федерації футболу Туреччини щодо того, що та не повинна проводити матчі на рівні збірних команд з країною, яка не входить до складу ФІФА, інакше ці матчі просто не будуть зареєстровані як офіційні матчі цієї збірної.

Збірна СРСР 1925 р. у Харкові (крайній зліва І.Привалов, сидять — третій зліва Р.Норов, п'ятий І.Натаров, крайній справа М.Кротов).

Мабуть, все ж саме з цієї причини матчі на рівні збірних Туреччини і СРСР були припинені, хоча й ненадовго. Але про це буде далі.

Та повернемося до подій турне по Туреччині. 22 травня було проведено зустріч збірної СРСР в Константинополі (після 1930 р. — м. Стамбул), і без українців перемогти збірну цього міста не вдалося — 2:2. А ось у другому матчі з цією збірною, там же, 24 травня, в складі збірної СРСР вже грало одразу троє українських футболістів — ***М.Кротов, Іван Натаров*** і ***Роман Норов*** (в другому таймі). Збірна Країни Рад виграла цей матч — 3:0. Підсумок цього турне — три перемоги й одна нічия. Зовсім навіть непогано для збірної, якій ще не виповнилося навіть року.

По дорозі додому, знову в Одесі, збірна СРСР зустрілася 30 травня цього разу зі збірною Одеської губернії (збірну Одеси посилили двома миколаївцями), і збірна Союзу виграла лише 1:0. Однак потрібно зробити все ж скидку на втому гравців збірної СРСР, та й дещо "піднесений настрій" після такої дуже урочистої зустрічі команди в Одесі. Наступного дня під'їхало до Одеси ще кілька миколаївських футболістів, і одесити вже такою збірною двох центрів футболу на півдні України не приховували бажання все ж подолати збірну СРСР. Звичайно, одеським і миколаївським футболістам було прикро, що жодного їхнього представника до складу збірної СРСР не запросили. Однак усе вийшло абсолютно навпаки. Збірна СРСР цього разу рознесла жителів півдня в пух і прах — 8:3. У цих двох матчах за збірну СРСР грали Кротов і Привалов, а в другому матчі в воротах стояв ще й Норов.

(Продовження наступного тижня)

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ В СПИСКАХ НАЙКРАЩИХ В СРСР

Вперше в СРСР список найкращих футболістів було складено й опубліковано 1926 року в газеті "Красный спорт" за 31 жовтня за результатами опитування 545 читачів газети, незадовго до матчів збірної СРСР з командами Швеції та Туреччини, які передбачалося провести. За цим опитуванням було складено перелік 11 гравців збірної СРСР, серед яких двоє були українськими гравцями. Також серед кандидатів до збірної було ще двоє українців:

1926 р. 11 найкращих: півзахисники — ***Іван Привалов*** (Харків) — 3 місце за набраними балами,

нападаючі — ***Валентин Прокоф'єв*** (Москва) — 11 місце за балами,

а також: лівий півсередній нападаючий — Олександр Шпаковський (Харків)

і правий крайній нападаючий — Олександр Штрауб (Одеса).

Потім редакція журналу "Физкультура и спорт" за підсумком сезонів 1928 і 1930 років визначила відповідно "44 найкращих" і "33 найкращих" в СРСР. Серед них були й українські футболісти:

1928 р. 44 найкращих: лівий захисник — ***Іван Кладько*** (Харків) — №4

правий захисник — ***Костянтин Фомін*** (Харків) — №1

лівий півзахисник — Петро Семенов (Харків) — №4

центральний півзахисник — Володимир Фомін (Харків) — №3

праві півзахисники — Станіслав Леута (Москва) — №2

Іван Привалов (Харків) — №3

лівий півсеред. нападаючий — Олександр Шпаковський (Харків) — №3

правий півсеред. нападаючий — Яків Алфьоров (Харків) — №3

правий крайній нападаючий — Михайло Печений (Миколаїв) — №3

1930 р. 33 найкращих: лівий захисник — Іван Кладько (Харків) — №2

правий захисник — Костянтин Фомін (Харків) — №2

лівий півзахисник — Микола Фомін (Харків) — №2

центральний півзахисник — ***Володимир Фомін*** (Харків) — №1

праві півзахисники — ***Іван Привалов*** (Харків) — №1

— Станіслав Леута (Москва) — №3

лівий крайній нападаючий — Макар Гичкін (Миколаїв) — №3

ліві півсеред. нападаючі — ***Олександр Штрауб*** (Одеса) — №1

— Олександр Шпаковський (Харків) — №2

— Михайло Малхасов (Київ) — №3

центральний нападаючий — Иосип Кураба (Ростов-на-Дону) — №3

праві крайні нападаючі — ***Валентин Прокоф'єв*** (Москва) — №1

— Михайло Печений (Київ) — №3

А 1934 року в надрукованій брошурі П.Ратова "Мастера спорта и рекорды" було опубліковано вперше офіційно затверджений Всесоюзною Радою фізичної культури (ВРФК) список "33-х найкращих" в СРСР за підсумком спортивного сезону 1933 року. І у цьому списку було достатньо багато українських футболістів:

1933 р. 33 найкращих: воротарі — ***Олександр Бабкін*** (Харків) — №1

— Антон Ідзковський (Київ) — №2

правий захисник — ***Костянтин Фомін*** (Харків) — №1

лівий півзахисник — ***Микола Фомін*** (Харків) — №1

центральний півзахисник — ***Федір Тютчев*** (Київ) — №2

правий півзахисник — ***Іван Привалов*** (Харків) — №1

— Макар Гончаренко (Іваново) — №2

— Сергій Копійко (Харків) — №3

лівий півсеред. нападаючий — Петро Лайко (Дніпропетровськ) — №3

центральний нападаючий — Костянтин Щегоцький (Київ) — №2

правий півсеред. нападаючий — Віктор Садовський (Іваново) — №3

правий крайній нападаючий — Валентин Прокоф'єв (Київ) — №2

І, нарешті, вже за підсумками IV чемпіонату СРСР серед показових команд майстрів 1938 року було опубліковано в газеті "Красный спорт" і в календарях-довідниках ще один офіційно затверджений список, на цей раз вже "55-ти найкращих" в СРСР, хоча не всі гравці були розставлені на свої основні місця, які вони займали у командах. Тут також були українські футболісти:

1938 р. 55 найкращих: воротарі — Микола Трусевич (Київ) — №2

праві захисники — Микола Табачковський (Одеса) — №2

Микола Махиня (Київ) — №4

— Михайло Денисов (Ленінград) — №5

лівий захисник — Михайло Волін (Одеса) — №2

— Георгій Бікезін (Сталіно) — №5

правий півзахисник — Володимир Гребер (Київ) — №3

центральний півзахисник — Йосип Ліфшиць (Київ) — №2

лівий півзахисник — Іван Кузьменко (Київ) — №2

правий крайній нападаючий — Михайло Киреєв (Москва) — №3

— Григорій Балаба (Сталіно) — №5

правий півсередній нападаючий — Віктор Шиловський (Київ) — №2

центральний нападаючий — Петро Лайко (Київ) — №3

лівий півсередній нападаючий — Павло Комаров (Київ) — №3

лівий крайній нападаючий — Павло Корнілов (Москва) — №3

У довоєнні часи найкращих більше вже не визначали, тому додаткові бали до рейтингу найкращих українських футболістів є можливість додати тільки за цими вищенаведеними списками.

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

Четвер, 16 квітня 2009 року

Віталій ПИЛИПЕНКО:
ЗАРАДИ ТАКИХ МИТТЄВОСТЕЙ, ЯК У БАНГКОКУ І ВАРТО ЖИТИ, Й ГРАТИ У ФУТБОЛ

З-поміж численних прекрасних футбольних миттєвостей, які він бачив, є й справді історичні – участь збірної України на німецькому мундіалі, перемога наших студентів на Всесвітній Універсіаді, тріумф вітчизняних ветеранів на чемпіонаті світу. Життя перетинало його з численними видатними футбольними особистостями – від Бєланова й Блохіна до Блаттера та Платіні. Та й за своїм покликанням він був біля витоків і вітчизняного професійного футболу, і вітчизняного студентського футболу, і ветеранського руху. Напередодні пам'ятного ювілею говоримо із Віталієм ПИЛИПЕНКОМ – членом виконкому Федерації футболу України, президентом Всеукраїнської футбольної федерації студентів.

Із Віктором Жиліним наш ювіляр працює вже три десятиліття.

— Отже, Віталію Олександровичу, звідки ця любов до футболу? Хто заразив вас цією грою, на кого рівнялися?

— Моє дитинство припало на ті золоті часи, коли сяяла команда київського "Динамо", очолювана Віктором Масловим. Такі імена, як Сабо, Хмельницький, Біба у всіх були на вустах. Ми всі, юні прихильники футболу, спали з м'ячами, марили футболом. Розумів мене і батько: він робив усе, щоб я займався спортом. Я був найменшим у родині, і дуже тато любив дивитися, як я грав. Десь у сьомому класі я почав їздити на заняття в динамівську школу. Заради цього разом із друзями ми їхали до столиці залізницею із двома пересадками...

Я досить рано припинив дивитися на футбол безтурботними очима футболіста. Вже у 24 роки мені довелося чимало постаратися, щоб втілити в життя велику мрію — заручившись підтримкою Бородянського екскаваторного заводу, я створив команду екскаваторників. "Машинобудівник" уже в перші роки свого існування вийшов у лідери серед колективів фізкультури України, ми виграли все, що могли, на рівні області, а 1986 року першими привезли в столичну область Кубок УРСР серед КФК. Звісно, це була моя улюблена справа. Щоб створити команду, забезпечувати її життєдіяльність, доводилося "вмикати" цілеспрямованість, настирливість, ходити кабінетами...

У бородянську команду запрошували авторитетних людей — у нас грали динамівці Валерій Самохін та Микола Пінчук, багато хто з "машинобудівників" став тренерами, арбітрами, функціонерами футболу... Та й нинішній бородянський футбол тримається на фахівцях, які пройшли школу цієї команди. Школу Віктора Жиліна.

— 1987 року ви очолили команду як головний тренер. "Машинобудівник" лідирував, але вас із провідним гравцем Побігаєвим перевели в Білу Церкву...

— Згадую той час із ностальгією. Ми всі прекрасно працювали, гравці виконували мої поради, прислуховувалися до настанов та зауважень... Тоді було зовсім інакше — обком сказав піти в іншу команду, ми й пішли. Скажу чесно, запрошення до білоцерківського "Динамо", команди майстрів, сприйняв як особистий виклик. Хотілося спробувати себе на новому рівні. Команда була дуже хорошою — досить згадати Самохіна, Пінчука, Пелипенка, Миколаєнка, Циткіна, Пономаренка, Лазоренка, Жабченка, Двірника, Русина, Макарова, Черникова, Побігаєва...

— Як трапилося, що ви пішли з команди майстрів у бізнес?

— Так склалося життя. Футбол не приносив прибутку, але залишався улюбленою справою. Я ж просто вирішив йти в ногу з часом. Почали працювати над феромагнітами. Організували науково-виробничу фірму, мали низку торговельних партнерів, у тому числі — й у Білорусі, Румунії, Китаї. Але від футболу я не міг відійти, й попри бізнес, вирішив розвивати команду Бородянки. Це, звісно, не приносило прибутків. Навіть більше — на стадіоні ми застали розруху, та й команду доводилося створювати заново.

— Тим не менш, за умов нової дійсності команда, яка потім стала називатися "Системою-Борекс", не лише вижила, а й досягла висот...

— Утримуючи команду майстрів упродовж всіх цих років, я хотів лише одного — щоб мій край міг прилучитися до футболу. Для цього, власне, ми й почали зводити в невеликому містечку спорткомплекс. Для цього подарували 15-тисячному райцентру команду першої ліги, яка могла б замахнутися і на вище... Але коли я восени 2003-го побачив на трибунах п'ятитисячного стадіону 50 чоловік, мій терпець увірвався. Відпала охота викладати величезні кошти на команду, яка грає на порожній арені.

— Окрім професійної команди, Бородянка тоді мала ще й неабияку ветеранську...

— Так, згадую ті часи із задоволенням. Наш ветеранський "Борекс" двічі вигравав Кубок України. Грали проти Беланова, інших зірок радянського футболу. Збірна України виграла ветеранський чемпіонат світу-2000 в обох категоріях. Мені вдалося стати найкращим бомбардиром турніру...

— Ось уже десятиліття ви очолюєте студентський футбол України. З чого все починалося?

— Власне, з одного — прагнення посилити наш студентський футбол, дати ще одну надійну нішу піраміді вітчизняного футболу. 1999 року ми сформували на базі "Системи-Борекс" студентську збірну України на чолі з Віктором Степановичем Жиліним, яка взяла участь у Всесвітній Універсіаді в Пальма-де-Мальорці. Далі було "срібло" пекінської універсіади, здобуте блискучою командою Анатолія Бузника. А увінчала наші зусилля перемога в Бангкоку, яку завоювала збірна під керівництвом Володимира Лозинського. Титул найсильніших у світі — безпрецедентне досягнення для українського футболу. Навіть наші футзалісти, молодіжні збірні спинялися за крок до успіху. Не без гордощів відзначу: хто в нас серед футболістів може похвалитися званням майстрів спорту міжнародного класу? Тільки студенти. Навіть за радянських часів ми не могли похвалитися успіхами на універсіадах, лише одного разу збірна на основі "Жальгириса" вигравала турнір. Так що це дійсно успіх, гідний поваги.

— А яке місце студентської збірної в ієрархії українського футболу?

— Ми стоїмо під національною командою і десь на одному рівні з молоддю. Студентська збірна — шанс для гравців здобути міжнародний досвід та авторитет. Радий, що студентський футбол загалом вписався в піраміду футболу України.

— Серед головних подій в українському футболі можна назвати й студентське Євро, проведене торік влітку в Україні. Що скажете про турнір зараз, після певного часу?

— Це справді був континентальний форум — такий собі малий чемпіонат Європи. ВФАС його проводила разом із Міністерством освіти та науки та його комітетом із фізкультури і спорту, ФФУ. Радий відзначити, що турнір вдалося провести на високому рівні. Ми чули чимало хороших відгуків від учасників, а по завершенні турніру від УЄФА прийшов лист-подяка. Радий оцінці фахівців, які одностайно зазначили, що цей студентський чемпіонат Європи став найкращим за історію проведення турнірів. Приємно, що Україну ставлять за приклад...

Щодо самого турніру, то він залишив не лише слід в історії та нашій пам'яті, але й стадіони вузів Києва та області, які було модернізовано та реконструйовано до Євро'2008. Тепер там зможуть займатися футболом студенти.

Почесний президент КОФФ Віталій Пилипенко та голова КОФФ Олександр Тютюн вручають Сергію Коновалову Суперкубок Київщини.

Із другом Ігорем Бєлановим та його «Золотою ступнею».

— Як наслідок успіхів студентського футболу України, було подовжено повноваження керівництва ВФАС. Вас звітно-виборча конференція переобрала своїм керманичем на ще один строк. Які завдання ставитимете перед асоціацією на наступний період роботи?

— Скажу відразу — успіхи не лише окрилюють, але й змушують утримувати позиції. Бангкокський тріумф звернув всі погляди на Україну, і цього року на Всесвітній універсіаді у Бєлграді ми маємо відстоювати звання чемпіонів світу. На внутрішній арені ми маємо розвивати студентську лігу. Вона вже зараз є серйозним змаганням, а треба ще збільшувати представництво вузів у турнірі. Важливо покращувати спортивні бази та інфраструктуру наших вузів. Плекаємо й плани щодо створення елітної команди майстрів. Це потрібна ідея, яка має багато прихильників, адже студентський футбол — важлива ніша вітчизняного футболу, і цілком може поповнювати його талановитими гравцями.

— На вашій малій батьківщині, Бородянщині, ви звели вже дві арени — спорткомплекс "Борекс" у Бородянці та стадіон в Новій Буді. Тепер мета — Євро'2012?

— Безперечно. Наш спорткомплекс потрапив у перелік баз Євро на Київщині. Маємо ще над чим працювати — це і завершення зведення об'єкту, і будівництво майданчика зі штучним покриттям, зведення 4—5-зіркового готелю...

Зараз ми надали Бородянській школі № 1 унікальний майданчик зі штучним покриттям розміром 40x40, хочемо, щоб наші діти любили й не забували футбол.

— Євро для України — неабиякий шанс. Чому ж у нас стільки критиканів, які замість того, щоб працювати, гальмують кожен крок тих, хто намагається щось зробити?

— Євро в Україні буде. І проведемо його добре. Всі шість арен будуть зведені, ми вже маємо Дніпропетровськ, на черзі — Донецьк. Високу оцінку прагненням України до розбудови футболу дали і Блаттер, і Платіні. А от ці постійні розмови, поливання брудом — на жаль, це ментальне. У нас, коли люди роблять хорошу справу — починається істерія.

2006 року я відвідав мундіаль в Німеччині. Звісно, дійство такого масштабу нікого не залишить байдужим. А через рік нам довірили честь проводити континентальну першість. Звісно, це шанс. І ми не маємо права його втрачати.

— Ви також член виконкому Федерації футболу України. Над чим працюєте тут?

— Займаюся студентським футболом. Також я є заступником голови комітету чесної гри. Специфіка роботи виконкому така, що доводиться розглядати питання найрізноманітнішого характеру. Запевняю — робиться все це для блага та розвитку українського футболу.

— Навіть футбольні люди кажуть: не футболом єдиним...

— Так, звісно, життя є й поза футбольним полем. Духовне мені також, звісно, не чуже. Я полюбляю відвідувати концерти моїх друзів — гумористів "Кроликів", з музики віддаю перевагу мелодіям 80-х. Найбільше задоволення мені приносить розвиток і процвітання нашої держави і футболу як улюбленої гри українців. Вірю: все в нас буде добре...

— І скажіть кілька слів про ваше домашнє вогнище, про своїх найближчих людей...

— Моя дружина, Алла Володимирівна, — творча натура. Вона художник: малює світлі картини — квіти, соняшники, дивлячись на які, відпочиваєш душею. Ще вона займається продюсуванням у шоу-бізнесі. Дочка Дар'я — співачка, її кліпи вже на телеекранах, а син Саша займається великим тенісом. Я дякую долі за те, що вони мене розуміють і завжди поруч зі мною. І ще дякую долі за всіх тих людей, з якими перетиналися мої шляхи, і завдяки яким вдавалося реалізувати найсміливіші задуми...

Артур ВАЛЕРКО.

«ЛОКОМОТИВ» ЗУПИНИЛИ У ПЕРШОМУ ТАЙМі

25 ТУР

11 квітня — субота

МФК Рівне — Моноліт — 3:5
ТВД — Шахтар — 2:4
Кардинал — ЛТК — 1:1
Планета-Міст — Енергія — 5:2
Єнакіївець — СумДУ — 2:1

12 квітня — неділя

Марріон — Контингент — 3:3

13 квітня — понеділок

Локомотив — Тайм — 1:4

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Тайм	23	19	2	2	82-34	59
2. Шахтар	24	18	4	2	96-37	58
3. Єнакіївець	23	14	2	7	78-52	44
4. Локомотив	23	13	4	6	72-45	43
5. ТВД	23	11	7	5	60-42	40
6. Ураган	23	12	2	9	65-46	38
7. Планета-Міст	23	11	2	10	49-55	35
8. Моноліт	23	10	3	10	58-66	33
9. Енергія	24	8	5	11	66-66	29
10. ЛТК	24	7	7	10	57-64	28
11. СумДУ	24	7	6	11	52-69	27
12. Марріон	22	6	6	10	43-63	24
13. ФК Рівне	23	4	2	17	55-97	14
14. Контингент	23	2	7	14	38-81	13
15. Кардинал	23	2	1	20	29-83	7

У наступному турі зустрічаються

16 квітня — четвер

Енергія — Кардинал

17 квітня — п'ятниця

Моноліт — Марріон
Контингент — Єнакіївець
ЛТК — ТВД
Ураган — МФК Рівне

18 квітня — субота

Тайм — Планета-Міст
СумДУ — Локомотив

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	Г(п)
Павленко ("Тайм")	23	27(1)
Рогачов (ТВД)	22	22
Вассура ("Шахтар")	19	22(1)
В. Чуднов ("Єнакіївець")	23	17
Таранчук ("Моноліт")	22	17
Легчанов ("Тайм"/"Енергія")	22	17(1)
Нестерук ("Єнакіївець")	20	15
Сільченко (ТВД)	21	15

ЛЬВІВ

ТВД — Шахтар — 2:4 (0:1).

Судді: Олійник, Гора (обидва — Київ).

Львів: Мельник — Вахула, Маржановський, Рогачов, Засенко — Хавер, Кордоба, Денис, Сільченко — Кіндій, Цимбаляк.

Донецьк: Сухомлинов — Ткаченко, Камеко, Юнаков, Мірошник — Тіагу, Ромаріо, Фумаса, Мансуров.

Голи: Маржановський (35), Рогачов (39) — Тіагу (9, 32, 37), Мансуров (23).

Після поразки в Івано-Франківську шанси ТВД на "бронзу" стали примарними. Тому лише перемога в матчі з "Шахтарем" повертала підопічним Романа Ковальчика надію на заповітне третє місце в підсумковій таблиці. Але й "Шахтар" уже не має права помилятися, аби остаточно не вмерла інтрига в боротьбі за чемпіонство.

Щодо самого поєдинку, то його початок відзначався обережною грою з боку обох команд. М'яч частенько залишав межі майданчика, а кожна зупинка гри збиває її ритм. Перший небезпечний момент у матчі виник після розіграшу штрафного: Хавер п'яткою відпасував на Сільченка, і той сильно пробив лівою у нижній кут, але Сухомлинов відбив м'яч на кутовий. Гості відповіли ударом Тіагу — м'яч пролетів поруч зі стійкою. Минуло ще три хвилини, і "Шахтар" забив зусиллями бразильця Тіагу, котрий прорвався лівим флангом і пробив з-під Кордоби. М'яч трохи зрикошетив і залетів у ближній верхній кут воріт Мельника — 0:1. Після забитого гола Мірошник і Юнаков завдали підступних ударів, з якими впорався Мельник. ТВД відповів дальнім пострілом Сільченка, але м'яч пройшов повз ворота.

На початку другого кола найкращий голеадор ТВД Рогачов нагадав про себе. Завдяки індивідуальним діям він прорвався правим флангом і пробив — удар зблокували захисники, м'яч відскочив до Вахули, і той цілив у нижній кут, де Сухомлинова підстрахув Фумаса й вибив м'яч з лінії воріт. І тут же спрацювало неписане футбольне правило: не забиваєш ти — забивають тобі. Контрвипад гостей завершився влучним ударом Мансурова, котрий обіграв із Юнаковим — 0:2. Усі намагання "теведистів" забити свій гол кожного разу руйнувалися гравцями "Шахтаря". А коли ще одна показова контратака підопічних Олега Солодовника завершилася точним ударом Тіагу (0:3), львів'янам нічого не залишалося, як замінити воротаря Мельника п'ятим польовим, функції якого виконував Кордоба. І чисельну більшість ТВД таки реалізував — Маржановський не залишив шансів Сухомлинову — 1:3. Але інтрига протрималася недовго: Тіагу скористався тим, що Кордоба не встиг поміняться із Мельником, і поцілив у незахищений кут воріт — 1:4. Щоправда, останнє слово у цій грі залишилося за господарями — Рогачов збільшив свій голевий доробок і за забитими м'ячами наздогнав Вассуру, який уже залишив "Шахтар".

Роман ЦЮНЯК.

ХАРКІВ

Локомотив — Тайм — 1:4 (0:3).

Судді: Кравцов, Хоботов (Київ).

Харків: Литвиненко — Зінченко, Клочко, О.Сорокін, Кисельов — Д.Сорокін, Одегов, Едініо, Федорченко.

Львів: Іваняк — О.Бондар, Д.Бондар, Чепорнюк, Павленко — Якунін, Кондратюк, Легчанов, Овсянников.

Голи: Кисельов (38) — Якунін (10), О.Бондар (17), Павленко (17, 36).

Гостьове протистояння "Тайму" із харківським "Локомотивом" завершилося переконливою перемогою львівської команди — 1:4. Гру команди розпочали обережно, а тому небезпечних моментів в дебюті протистояння було обмаль. Перший голевий епізод створили гості. На восьмій хвилині після удару Чепорнюка "Локомотив" від гола врятувала блискавична реакція Литвиненка. А через дві хвилини голкіпер був безсилий — ефектну, а головне ефективну, комбінацію галичан увінчав удар Якуніна — 0:1. Доля же поєдинку майже вирішилася на 17-й хвилині, впродовж якої "Тайм" двічі засмутив місцевих уболівальників. Спершу "автограф" у воротах "залізничників" залишив Олександр Бондар, а за кілька секунд після пострілу Чепорнюка відзначився Павленко.

На 34-й хвилині господарі пішли ва-банк: вони випустили п'ятого польового гравця. Але вже через дві хвилини вони пропустили четвертий гол: у порожні ворота м'яч переправив Павленко. Для порятунку гри часу в "Локомотива" було обмаль. Харків'яни спромоглися лише на гол-престижу — за дві хвилини до завершення протистояння влучний удар завдав Кисельов. Відтак, 1:4 — "Тайм" знову перемагає.

БРОВАРИ

Планета-Міст — Енергія — 5:2 (1:0).

Судді: Ю. Воложенко (Харків), С. Литвинов (Донецьк)

Київ: Раєвський — Косенко, Мельник, Шайтанов, Шуст — Шевченко, Москалюк, Задорожний, Чернієнко — Корнійчук, Шпичка.

Львів: Пітуля — Писько, Кузь, Струк, Хіреш — Онищук, Хлюбко, Близнюк.

Голи: Мельник (3), Корнійчук (28), Чернієнко (30), Задорожний (34), Шуст (35) — Кузь (30), Струк (35).

Не надто гучна вивіска все одно не перешкодила футзальним людям відвідати звітний матч. Приблизно за 40 хвилин до його початку таксі м'яко зупинилося перед спорткомплексом, і з дверцят авто вийшов Валерій Водян, був помічений на трибунах і колишній тренер івано-франківського "Урагану" Сергій Ожегов, а також два вищолігові інспектори, вільні в суботу від цієї роботи, — Володимир Залойло та Валерій Шевцов.

Матч не можна назвати повноцінним дебютом Тараса Шпички на посаді головного тренера "Планети". У вересні, коли Анатолія Осадчого вже звільнили, а Валерій Водян до виконання своїх обов'язків у "Планеті" ще не приступив, Тарас уже спробував себе в цій ролі. І небезуспішно, зігравши на виїзді внічию проти ТВД — 2:2. Взагалі, самих "планетівців" призначення саме Шпички на цю роль не здивувало. Олександр Косенко, на думку людей відсторонених, був би більш логічним кандидатом, проте великий майстер сам заявив, що про тренерство в "Планеті" не думає.

Відставка Водяна, з одного боку, стала несподіванкою, і навіть прихильні до команди люди розводили руками, коли запитували їх про причини такого рішення. Не виключено, що Водян горою стояв за гравців, які потерпали від фінансових негараздів, але це тільки одна версія, і сприймати її як єдино правильну не можна.

Майбутнє "Планети" на сьогодні бачиться доволі туманним, і яким цей проект буде надалі, або з прицілом на "золото" наступного чемпіонату, або піде шляхом "Енергії" і залучатиме молодих, — не відомо.

Тарас Шпичка в новій ролі почувався скромно (сам уперше на майданчик він вийшов на 35-й хвилині і відіграв кілька змін), без зайвих емоційних вигуків, але досить впевнено, ненав'язливо підказуючи підопічним наступні ходи. На майданчику в нього, власне, був Косенко, можливо, не такий швидкий, як у молоді роки, але все одно еталонний з точки зору техніко-тактичних дій та розуміння гри. Навіть врахувавши, коли найкращий футзаліст України усіх часів, на останніх хвилинах, за вирішеного підсумку матчу, не погребував допрацювати епізод до кінця, просто "постелившись" на майданчику.

Швидкий гол Мельника, коли він замкнув справа "глибоку" передачу Шайтанова і в дотик вдарив у ближній кут, змусив засумніватися щодо реальності, принаймні, поточної інтриги в поєдинку. "Молоді" енергетики поперваx не завжди встигали за переміщеннями суперників, не кажучи вже про контргру. Але з часом її вирівняли, якщо брати до уваги явне домінування господарів з перших секунд, і навіть спробували застосувати контрзасоби. Проте було відчутно, що розуміння футзальної науки гостям ще не вистачає. Зокрема, в одному з епізодів новоспечений батько Шайтанов (його донечці вже три місяці) зумів без надзусиль ліквідувати потенційний вихід два в один, здебільшого тому, що одному з гравців "Енергії" елементарно бракувало хитрощів.

У другому таймі певна розконцентрація Пітулі призвела до повторного взяття воріт, але рахунок 2:0 чомусь тоді був нелогічним. До цього Хлюбко, замикаючи прострiл зліва Кузя на дальню стійку, якимось дивом примудрився не влучити в порожній кут воріт. Але назагал другий тайм показав перевагу господарів не тільки в майстерності, а й у фізичній підготовці — "Енергії" важко було підтримувати темп, внаслідок чого наша команда аж надто глибоко сиділа в обороні й не завжди встигала перебудовуватися.

Варто також відзначити, що, посередня за імпульсом, гра все одно стала проблемою для арбітра Юрія Воложенка — непослідовність його рішень і втрати епізодів були достатньо очевидними, щоб зробити певні висновки про його фаховий рівень.

ОДЕСА

Марріон — Контингент — 3:3 (2:0).

Судді: С. Стрелецький (Суми), І. Ємельянов (Луганськ).

Одеса: Димов, Лужанський, Степанов, Шамотій, Захаренко, Гавриленко, Вершинін, Корецький, Шерстньов, Безуглий.

Житомир: Проценко, Доманський, Черниш, Киришун, Піхоцький, Іщук, Литвиновський, Коваль, Оліщук, Мухін, Будін, Саківський.

Голи: Лужанський (4), Вершинін (20), Шерстньов (22) — Киришун (23, 20), Мухін (23).

Після більш як місячної перерви "Марріон" знову постав перед своїми вболівальниками в матчі з житомирським "Контингентом". Початок матчу був за господарями. Вершинін перехопив м'яч у центрі поля і точним пасом вивів один на один з воротарем "Контингенту" Лужанського, який, не доходячи до лінії штрафного, точно пробив у "дев'ятку". Далі гра йшла на зустрічних курсах, але в усіх випадках надійно грали воротарі. Лише наприкінці таймі Вершинін точним ударом з-за меж штрафної площі збільшив розрив у рахунку.

Після перерви господарі майданчика забили третій гол. Шерстньов майстерно розгорнувся і з лінії штрафного точно пробив у дальній кут. Гості відразу скоротили рахунок. Киришун із другої спроби пробив таки Димова. За мить Мухін точним ударом метрів з восьми забив другий гол у ворота "Марріона". Все той же Мухін за півхвилини міг зрівняти рахунок, але Вершинін виніс м'яч з лінії воріт. Гості перехопили ініціативу на кілька хвилин, а потім небезпечні моменти стали знову виникати біля воріт Проценка. Мухін міг вдруге влучити у ворота "Контингенту" після ударів Степанова, Шерстньова і двічі — Шамотія. А опинився у воротах Димова. Киришун сильно пробив зі штрафного в дев'ятку.

Сергій ЧАЙКА.

ЄНАКІЇВЕ

Енакіївець — СумДУ — 2:1 (1:0).

Судді: Туржанський (Запоріжжя), Чупис (Миронівка).

Єнакіїве: Рябцев — Хурсов, Чуднов, Замятін, Нестерук, Крупін, Лебедь, Рудаков, Ткачук, Краївський, Кузьмін.

Суми: Хавренко — Бурдюг, Котляр, Карацюба, Лісниченко — Саєнко, Білоцерковець, Шумило, Р. Острога.

Голи: Замятін (2), Нестерук (32) — Шумило (27).

Як і в першому колі, матч з СумДУ не став для "Єнакіївця" легкою прогулянкою. А в середині другого тайму навіть з'явилися підозри, що про сумську команду говоритимуть вже як про незручного для "Єнакіївця" суперника. Але господарі все ж таки змогли, хоча й зі скрипом, а взяти три очки в цьому поєдинку.

А починався матч багатообіцяюче. Вже на другій хвилині голкіперові гостей довелося виймати м'яч із сітки. Чуднов на лівому фланзі взяв гру на себе і майже з кута майданчика прострілив на Замятіна, який в один дотик переправив м'яч у ворота. Здавалося, в цьому матчі буде розгром, але мінімальна перевага заспокоїла підопічних Юрія Кобзаря, і вони, хоча й володіли перевагою, не поспішали забивати ще.

При цьому господарі змогли відчути, яку небезпеку можуть нести атаки гостей. На третій хвилині відзначитися Білоцерківцю завадила поперечина. Але, незважаючи на цей момент і переможний результат зустрічі з цією командою в першому колі, гравці єнакіївського клубу ніяк не могли сконцентруватися на грі. Не одна перспективна атака була зірвана неточною передачею, але це в кращому випадку. Контратаки гостей були дуже гострими, і зовсім трохи їм не вистачало, щоб зрівняти рахунок.

Але в другому таймі вони все ж таки нагадали про свою небезпеку. Голкіпер гостей виконав довгу передачу на Саєнка, той скинув м'яч на Шумило, який з чотирьох метрів зрівняв рахунок. За хвилину Чуднов міг знову вивести свою команду вперед, але Хавренко зреагував на сильний удар В'ячеслава. За п'ять хвилин гості завдали дев'ять ударів по воротах СумДУ, але досягли мети тільки один — на 32-й хвилині. Асистентом знову виступив Чуднов, а замикав прострiл з кутового цього разу Нестерук. Віталій міг відзначитися двома секундами раніше, але свого голкіпера підстрахував захисник, який з-під ноги єнакіївця відправив м'яч в аут.

Останні дві хвилини воротар сумчан став підключатися до атак і міг навіть зрівняти рахунок, але за дві секунди до фінальної сирени він не зумів з трьох метрів поцілити в площину воріт.

РІВНЕ

МФК Рівне — Моноліт — 3:5 (1:1).

Судді: Дребужан (Мукачево), Конюхов (Житомир).

Рівне: Чемерис — Дармовіс, Басіч, Сондак, Петрик — Жак, Волох, Жовтун, Басюк — Тушич, Кравчук.

Харків: Денюжкін — Каргін, Сколотій, Фінтісов, Таранчук — Крамаренко, Чепель, Турчак, Трунов — Воронін, Чуднов.

Голи: Басич (2), Сондак (30), Волох (33) — Воронін (17), Трунов (29), Таранчук (34, 37, обидва — з десятиметрового).

ЛЬВІВ

Кардинал — ЛТК" — 1:1 (0:0).

Судді: Івашина, Кравченко (обидва — Суми).

Львів: Русецький — Данилюк, Танський, Багряк, Лаба, Когут, Волянюк, Брожко, Яцишин, Баладюк, Цибик.

Луганськ: Ципун — Дрьомов, Сопільник, Тмьонов, Ануфрієв, Журба, Івонко, Ятло, Стрілець, Смоловик.

Голи: Цибик (34) — Стрілець (39)

Вилучення: Когут (16).

Підготував Олександр ТРАВЯНКА.

СКАНВОРД № 230. «ГАЛАТАСАРАЙ»-2000

Фото 1 (Уміт ...) · Фото 2 · Фото 3 · Бек зб. Португалії · Хавбек зб. Сенегалу'02 · Фото 1 · Фото 2 · Фото 3 · Фото 4 · Клуб із Кіпра · ... Маттео · Стадіон у Болтоні · Фото 4 · Фото 5 · Рубен де ла ... · Люксемб. клуб · Екс-форвард "Брюгге" · ... Хенесс · Франц. клуб · Вболівальник · Бек "Дніпра" · Фото 5 · Фото 6 · Оборонець "Болтона" · Нападник "Сент-Етьєна" · ... Чжун Хван · ... Джуричич · Стадіон у Цюриху · Команда з Ашхабада · Екс-гравець "Борусії" М · Йохан де ... · Фото 6 · ... - Горан Ерікссон · Франц. клуб · Гравець "Блекберна" · Фото 7 · Фото 7 · Тренер "МЮ" · Лі Ер ... · Хавбек "Сампдорії" · ... Емері · Стадіон у Копенгагені · Лібер. форвард · ... Боммель · Акобян · Ча Ду ... · ... Адріансе · Мпенза · Фото 8 · Фото 9 · Адвокат · Фото 8 · ... Зеттерберг · Фото 10 · Паб · Тренер зб. Словенії · Фото 10 · Стиль · Форвард зб.Іспанії на ЧС-1998 · Конкурент "Брюгге" · Екс-оборонець "Галатасарая" · Фото 9 · Фото 10 · ... Бармбі · Команда з Словаччини · Фото 11

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Новини

КОНКУРЕНТА ШЕВЧЕНКА ТРАВМУЮТЬ НАВМИСНО?

Віце-президент "Мілана" Адріано Галліані сказав про те, що його обурює брутальна гра футболістів інших команд проти форварда червоно-чорних Алешандре Пато.

"Мене обурює те, як захисники інших команд грають проти Пато, — зазначив Галліані. — Бразильця постійно б'ють по ногах. У мене складається враження, що суперники заздалегідь планують фолити на Пато. Це відбувається постійно".

Нагадаємо, що в цьому чемпіонаті Італії Пато провів 30 матчів і забив 14 м'ячів.

ХІДДІНК ПІДЕ

Наставник "Челсі" Гус Хіддінк не залишиться тренувати лондонців після завершення цього сезону, незважаючи на вдалі результати клубу під його керівництвом. Про це заявив голова ради директорів клубу, якому належать права на Андрія Шевченка, Брюс Бак. Він зазначив, що клуб не продовжуватиме контракту з тренером збірної Росії.

ВОРОНІН УВІЙШОВ ДО ІСТОРІЇ БУНДЕСЛІГИ

Український нападник берлінської "Герти" Андрій Воронін увійшов до історії німецької бундесліги й потрапить у всі статистичні довідники — в матчі 27-го туру проти "Ганновера" він отримав 1000-у червону картку в історії бундесліги, яка бере свій початок у 1963 році.

"Мені дуже шкода. Я засмучений, що ми знову програли. Це була моя перша й, сподіваюся, остання червона картка в кар'єрі", — відзначив Андрій.

Тим часом, ювілейна червона картка може обернутися для Вороніна шестиматчевою дискваліфікацією (перш ніж залишити поле, українець запустив м'ячем у спину Андреасену).

"Ми сподіваємося на лояльність контрольно-дисциплінарного комітету, — сказав менеджер "Герти" Дітер Хенесс. — Воронін взагалі вперше отримав червону картку, хоча провів у бундеслізі вже 141 матч"...

ЧИ ЗРОБИТЬ РОНАЛДУ ХЕТ-ТРИК?

П'ятеро гравців "Манчестера Юнайтед" потрапили до опублікованого у вівторок списку претендентів на приз найкращому футболістові Англії за версією Асоціації професійних футболістів (PFA), повідомляє Reuters.

Утретє цю нагороду може отримати півзахисник Криштіану Роналду, який у січні був визнаний ФІФА найкращим футболістом 2008 року. Окрім нього, на нагороду в Англії претендують голкіпер Едвін ван дер Сар, центральні захисники Ріо Фердинанд і Неманья Видич, а також півзахисник Райан Гіггз.

Єдиним конкурентом манкуніанців у списку претендентів на нагороду є капітан "Ліверпуля" Стівен Джеррард.

Найкращим молодим гравцем чемпіонату Англії може стати один із шістьох претендентів: Габріель Агбонлахор та Ешлі Янг (обидва — "Астон Вілла"), Аарон Леннон ("Тоттенхем"), Джоні Еванс і Рафаел (обидва — "Манчестер Юнайтед"), а також Стівен Айленд ("Манчестер Сіті").

ТІЛЬКИ ОБАМА ПОПУЛЯРНІШИЙ У США ВІД РОНАЛДУ

Півзахисник "Манчестер Юнайтед" Криштіану Роналду дедалі популярніший у США. Згідно дослідженням користувачів американської соціальної мережі Facebook, португалець поступається в популярності тільки президентові Бараку Обамі.

Роналду залишив далеко позаду всіх голлівудських зірок і поп-ідолів, набравши 2,8 млн. голосів, в Обами — 6,2 млн. прихильників.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру
В. В. БАНЯС
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025055.
Індекс 60994.

